

[Ingerlise Koefoed]

Jeg skal til sidst blot nævne et af vore ændringsforslag, som i den allerseneste tid har fået stor aktualitet. Det er ændringsforslaget om at reservere 8 mill. kr. til en udbygning af det kongelige bibliotek og universitetsbibliotekets 1. og 2. afdeling samt til en fortsættelse af revisionen af disse biblioteker. Vi har for længst i finansudvalget bedt om en redøgelse for, hvordan revisionen forløber, og hvordan den kan forventes at fortsætte, efter at den første bevilling til den er brugt op ved udgangen af 1980.

Det er ikke lykkedes at få den ansøgning om forlængelse af revisionen og udvidelse af bevillingen, som blev sendt fra rigsbibliotekarembetet den 26. september, frem til behandling i finansudvalget. Kulturministeren har erklæret, at hun ikke ønsker at fremsende den, for hun vil ikke have revisionen fortsat. Dette er forbløffende. Det arbejde, der er gjort i de forløbne år, er dermed næsten forgæves. Man har i dag ikke ret meget større overblik over, hvor meget eller hvor lidt der mangler i samlingerne, end da revisionen startede. Man er nået gennem $\frac{1}{3}$, og man har på vejen påbegyndt en EDB-registrering og nummerering af bøgerne, som nu ikke afsluttes og altså også er forgæves. Man sætter 25 medarbejdere på gaden, fordi revisionen er dyr, og sender dem hen om hjørnet til arbejdsministeren, hvor de koster dagpenge og er blevet overflødige. Der var noget, der hed Ebberød Bank engang.

Hvad siger rigsrevisionen, som satte revisionen i gang? Hvad siger finansudvalget, som ikke får ansøgningen? Og hvad siger folketinget? Ville det i det mindste ikke være rimeligt, at en sag, som i sin tid vakte så stor offentlig opsigt, blev overladt til folketingets afgørelse og ikke bare blev gemt væk i et ministeriums kartoteker over skønne, spildte anstrengelser?

At jeg har brugt lidt ekstra tid på de sidste ændringsforslag, har sammenhæng med, at jeg som SFs kulturpolitiske ordfører føler en særlig forpligtelse over for ændringsforslag på det kulturelle område. Nogle af vore andre ordførere vil i dag og i morgen nærmere begrunde vore andre ændringsforslag.

Jeg vil gerne takke finansudvalgets sekretariat for det meget store arbejde, det gør i årets løb, og for den store service, det giver os. Jeg vil også gerne takke medarbejderne i de forskellige ministerier og sige, at jeg for-

står, at man en gang imellem må have overarbejde, bl. a. fordi finansudvalget stiller så mange og så vanskelige spørgsmål.

Jeg skal til slut anbefale folketinget at vedtage vores ændringsforslag. De vil kunne rette lidt op på nogle af skævhederne i finanslovsforslaget og bidrage til en lidt bedre tilværelse for lønarbejderne under den økonomiske krise.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som er faldet med hensyn til ledelsen af finansudvalget og finansudvalgets sekretariats virksomhed. Det er en prisværdig sikkerhed, hvormed man udfører sit arbejde.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger til enkelte af de mange ændringsforslag, der er stillet. Det er ikke muligt for mig, som det heller ikke har været det for andre, at komme ind på dem alle sammen, men man må tilgive mig, at jeg først og fremmest vil tillade mig at kommentere de ændringsforslag, vi selv har stillet, og det drejer sig jo ikke om så mange.

Først vil jeg gerne sige, at jeg deler de, skal vi sige overordnede betragtninger, hr. Camre gjorde om finanslovsforslaget som helhed. Efter de mange ændringsforslag og efter den forventede udgang af afstemningerne er der i virkeligheden tale om, at der er nået et ganske godt forligsresultat mellem de partier, der har kunnet finde sammen om at formulere finanslovsforslaget.

Jeg vil gerne som den første ordfører for de partier, der har arbejdet sammen med socialdemokratiet om at finde en balance i finanslovsforslaget for 1981, gøre opmærksom på, at uanset at der er et forlig mellem fire partier, så er der også udvist en vis tolerance i henseende til, at forligspartier har kunnet stille ændringsforslag, hvorom der ikke har kunnet skabes enighed. Det synes jeg man skal bemærke. Det er klart, at der må være en vis begrænsning i lysten til at stille ændringsforslag, når man er med i et forlig, men på visse, skal vi sige for os særligt afgørende områder har man altså kunnet enes om, at vi kunne stille ændringsforslag, og det har det radikale venstre så gjort.

Vi har bl. a. stillet ændringsforslag nr. 684 om miljøministeriets område, hvor vi som så ofte før har foreslået en forøgelse af det be-